

til Opnaaelse af større Ensartethed og Hurtighed i Toldbehandlingen, og i Forbindelse hermed paa en Nedsættelse af Toldafgiften for mange Varers Vedkommende, hvilken Nedsættelse, efter Fradrag af Toldforhøielse for enkelte andre Varer, kan anslaaes til omtrent 260,000 Kr. aarligt. Kun for nogle mere verdifulde eller især til Luxusforbruget henhørende Varer er, væsentlig af finansielle Hensyn, forment at burde bibeholdes noget højere Toldsatser end de i sin Tid af Kjøbenhavn's Manufakturhandlerforening m. Fl. foreslaaede og af Regjeringen dernæst vedtagne, men i alt Overrigt ere de tidligere Indrømmelser i Retning af en lavere Tarifiering m. m. opretholdt med Tilføielse af nogle yderligere Zettelser, som endnu ere fundne mulige, hvorimod man ikke har set sig iftand til ogsaa at indvækomme de senest fremsatte Forslag om endnu mere omfattende og et Indtægtsbælt af omtrent 500,000 Kr. aarligt medførende Ændringer i Manufakturvareratsen.

Ovenfor er det allerede bemærket, at den nuværende Tarifs Bestemmelser om „flettede Arbeider“ af Bæst, Siv, Straa o. desl. (Løbe-Nr. 57—63), om „Hatte, Hatteformer og Suer“ (Løbe-Nr. 94—97) samt om „Klædningsstykker“ (Løbe-Nr. 118) i Udfastet ere indordnede under Manufakturvarer, forsaavidt de ere af de isørigt herunder henførte Stoffer. Foruden disse 12 Positioner omfatter derhos den her omhandlede Afdeling af Udfastet (Numrene 79—97) de under Gruppen Manufakturvarer i Loven af 1863 opførte 24 Positioner (Løbe-Nr. 137—160) og Lovens Løbe-Nr. 243 Lovværk af vegetabiliske eller animaliske Stoffer. Udfastet samler saaledes under 18 Numre 37 Positioner i den nægældende Tarif.

Den første Underafdeling i Udfastet omhandler „Klædningsstykker“.

Det er allerede i det Foranstaaende bemærket, at medens Loven af 1863 under Et giver Bestemmelser for Toldbehandlingen af Klædningsstykker i Almindelighed, af hvilket Stof de end maatte være forærdigede, omhandler den tilsvarende Position i nærværende Udfast kun Klædningsstykker af Manufakturstoffer. I Løbe-Nr. 118 indeholder Loven den Regel om Fortoldningen af Klædningsstykker samt særdisgelyede Delsdertil, at de fortolde „som Ybertøjets Hovedstof med et Tillæg af 100 pSt., saafremt nogen Del af Ybertøjet (hvortil Knapper og Knaphuller samt Kantning dog ikke henregnes) er ansat til højere Told end Hovedstoffet, eller Klædningsstykket er forsynet med Suer eller Byntbesætning ansat til højere Told, ellers af 50 pSt.“ Denne Regel er bibeholdt uforandret, kun med Udeldelse af Ordet „Kantning“ i Denhold til en nu tilføjet Anmærkning 4 under Manufakturvarer, idet man, navnlig hvad Størrelsen af pSt. Tillæget angaar, der som bekendt tidligere har været foreslaaet

nedsat til 60 og 30 pSt. og derpaa til 80 og 40 pSt., har ment, efter Fabrikationsforholdene her og i Udlandet, og da Indførselen af Klædningsstykker er tiltagen betydeligt i de senere Aar, ikke at burde foreslaa en Nedsættelse af samme, som, foruden at opveie Tolden af ved Forarbejdningen benyttet Materiale og Af-fald ved denne samt af Besætning og Bynt, skal beskytte det indenlandske Haandværk. I andre Henseender er derimod foretaget forskellige Forandringer med Hensyn til Fortoldningen af Klædningsstykker; saaledes er ved Optagelsen af Bestemmelsen i Loven af 1863 om, at særdige Klædningsstykker af Trikotage, Snavler og Tørklæder, ikke skulle inddrages under det for Klædningsstykker fastsatte Toldtillæg, til Trikotage tilføjet filerede, hækede o. desl. Gjenstande, medens Fodtøj, Handsker samt visse Slags Hatte, Suer og Kaffjætter ere foreslaaede herefter at skulle fortolde som Klædningsstykker. Ogsaa er Trikotage m. m. fritaget for pSt. Tillæget, ikke blot som hidtil, naar disse Gjenstande ere syede og forsynede med paasyet Kriming, Kantning eller Strop af andet Stof og Knapper, men tillige naar de indkomme med paasyede Fryndser. Fodtøj samt Hatte og Suer ere i Loven af 1863 undtagne fra at behandles som Klædningsstykker, fordi de sidstnævnte Varer i det Hele og Fodtøj tildels ere særlig tariferede, og Undtagelsen for Handskers Vedkommende støtter sig ligelædes væsentlig paa, at Handsker af Skind særlig nævnes under Skindvarer. Efter at de tvende førstnævnte Varer ere udgaacde af Udfastet som egne Grupper, og Bestemmelserne om Klædningsstykker overhovedet indskrænkede til Klædningsstykker af Manufakturvarer, er Grunden til Undtagelsen bortfalden. Ikke alle Hatte, Suer og Kaffjætter, men, som allerede bemærket, kun en Del af samme, Filt- og Silkehatter m. m. skulle fremtidig fortolde som Klædningsstykker, hvorimod Hatte af Straa, Palm, Bæst, Siv, Blad- og lignende Arter o. desl. foreslaas fritagne derfor, medmindre en saadan Hat indkommer med Besætning af andre Stoffer end et eller flere af de sidstnævnte; dette er begrundet i, at en stor Del af sidstnævnte Slags Hatte ogsaa uden Tillæget ville blive høit beskattede efter Udfastets nedenfor nærmere omhandlede Bestemmelser om samme, hvorhos de tiloels ikke billigere Spaanhatter ved i Udfastet at være opførte under „Lønner og Træ“ ere udelukkede fra Fortoldning med det kun Klædningsstykker gjældende pSt. Tillæg. De Hatte osv., som skulle fortolde med pSt. Tillæg, og ligelædes Fodtøj og Handsker, ere bestemte altid itkun at skulle erlægge det laveste Tillæg, 50 pSt., dels for at undgaa den efter nogle af disse Gjenstandes Bessaffenhed oftere vanskelige Underfølgelse af Bessaffenheden af Ybertøjet m. m., dels fordi Gjenstandene ere fundne at være